

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/103/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321010198
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6321010198.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného S. R., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 14. septembra 2021 sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu samosudcu Okresného súdu Brezno sp. zn. 6T/61/2021 zo dňa 23.08.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného S. R. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 6T/61/2021 zo dňa 23.08.2021 samosudca Okresného súdu Brezno podľa § 79 ods. 2, ods. 3 Tr. por., § 72 ods. 1 písm. b) Tr. zák. zamietol žiadosť obžalovaného S. R. o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. súd väzbu obžalovaného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka, keď mal za to, že účel väzby nemožno dosiahnuť týmto náhradným trestnoprávnym inštitútom.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa XX.XX.XXXX, v rámci ktorého sa rozhodovalo o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. Sťažnosť bližšie nezdôvodnil a do dňa rozhodovania krajského súdu písomne nedoplnil, a to ani prostredníctvom svojej obhajkyne.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nebola dôvodne podaná, pretože u neho aj v súčasnom štádiu trestného konania trvajú zákonné dôvody preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Podľa predloženého trestného spisu krajský súd konštatuje, že na S. R. bola prokurátorom Okresnej prokuratúry Brezno podaná obžaloba sp. zn. 2Pv 61/21/6603 zo dňa 30.06.2021 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX približne o XX.XX h, v L. - B. P., ul. L., v parku nad autobusovou zastávkou, ktorá je pri hlavnej ceste X/XX, pristúpil k maloletej I.B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., B. P., L. XXXX/XX a proti jej vôli ju chytil za ruku a druhou rukou ju cez oblečenie chytil za prsia, stehná a v rozkroku a krikom požadoval od nej, aby išla s ním a vyzliekla si šaty, pričom I.B. počas toho plakala a žiadala, aby jej dal pokoj.

Obžalovaný bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Brezno sp. zn. OT/45/2021 zo dňa 01.03.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tpo/16/2021 zo dňa 18.03.2021 z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Väzba u neho začala plynúť dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod a vykonáva sa v I. a I. L. L..

Naposledy bolo o väzbe obžalovaného rozhodované po podaní obžaloby, v súlade s ust. § 238 ods. 4 Tr. por. a po vykonaní výsluchu obžalovaného súd uznesením sp. zn. 6T/61/2021 zo dňa 12.07.2021, právoplatným dňa 16.07.2021, rozhodol o jeho ponechaní vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Na hlavnom pojednávaní súdu dňa 23.08.2021 obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorá bola v jej písomnej podobe založená do spisu. Svoju žiadosť odôvodnil nielen s poukazom na uplynutie času, ale aj z dôvodu, že inštitút väzby ako krajný nástroj zásahu do ústavou garantovaného práva na slobodu pohybu má trvať len nevyhnutný čas. Uviedol, že svedkovia už boli na hlavnom pojednávaní vypočutí, konkrétne svedkyňa - poškodená H. L., svedkyňa A. L., svedok E. P. a svedok J. L. a títo potvrdili pravdivosť jeho obhajoby, t.j. že mal I.B. sexuálne neobťažoval, neobchytával ju a ani jej nehovoril, aby si vyzliekla šaty a išla s ním do lesa a zároveň, že pri sebe nemal žiadny nožík ani iný predmet, ktorým by mal I.B. ohrozovať. Ďalej uviedol, že ani samotná poškodená mal. I.B. vo svojej výpovedi zo dňa XX.XX.XXXX neuvádzala, že by mal skutok spáchať. Uvedené závery majú potvrdzovať aj zabezpečené znalecké posudky, konkrétne B. posudok č. XX/XXXX H. E. H., ktorá v odpovedi na otázku č. X uvádza, že u poškodenej nie je možné jednoznačne potvrdiť znaky sexuálneho zneužívania, resp. priameho sexuálneho násillia, pričom zo záveru posudku vyplýva aj to, že poškodenú situácia viedla k účelovo zveličeným informáciám o vyšetrovanej udalosti. B. posudok č. XXX/XXXX znalca H. R. F. konkrétne je v odpovedi na otázku č. 14 uvádza, že obžalovaný netrpí poruchou sexuálnej preferencie vrátane pedofílie. S ohľadom na uvedené skutočnosti je v súčasnom štádiu konania nízka intenzita dôvodnosti podozrenia, že mal spáchať skutok, pre ktorý je trestne stíhaný a neexistuje ani jeden dôkaz na právnu kvalifikáciu jeho konania podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., čo obžalovaného vedie k záveru o absencii dôvodov jeho väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Podľa § 79 ods. 2 vety prvej a druhej Tr. por., policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por., obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania, najneskôr do piatich pracovných dní po predložení celého doposiaľ získaného spisového materiálu, so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Krajský súd po preskúmaní predloženého trestného spisu musí konštatovať, že konanie a následné uznesenie samosudcu Okresného súdu Brezno, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu bez pochyb zodpovedá zistenému stavu veci, je teda vecne správne, pričom odôvodnenie uznesenia okresný súd učinil zodpovedajúcim zákonným spôsobom, dostatočne a presvedčivo.

Krajský súd preskúmal predložený spisový materiál v rozsahu rozhodnutia o väzbe a zdôrazňuje, že zákonné materiálne podmienky väzby obvineného sú aj týmto štádiu trestného konania zachované. V kontexte dôkazov zabezpečených počas prípravného konania, vrátane tých, ktoré boli doteraz vykonané pri prejednaní veci pred súdom, naďalej pretrvávajú skutočnosti dostatočne odôvodňujúcich podozrenie, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti podľa podanej obžaloby. Tu krajský súd pripomína, že v rámci rozhodovania o väzbe nie je úlohou súdov hodnotiť s konečnou platnosťou vykonané dôkazy a uzatvárať právnu kvalifikáciu stíhaného skutku, pretože takéto hodnotenie je vyhradené až rozhodovaniu vo veci samej, ktoré nasleduje po vykonaní celého dokazovania v súlade so zásadou bezprostrednosti a ústnosti po podaní obžaloby. Rozhodovanie o väzbe tak prebieha v rovine

pravdepodobnosti, a nie istoty, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil, a to aj čo sa týka dôsledkov, ktoré môžu nastať, ak nebude držaný vo väzbe.

Krajský súd konštatuje, že od posledného rozhodnutia súdu o väzbe obžalovaného nedošlo k zmene dôkaznej situácie v prospech obžalovaného v takej miere, ktorá by spochybnila opodstatnenosť dôvodov väzby podľa ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Dôvodnosť podozrenia zo spáchania trestnej činnosti obžalovaným naďalej vyplýva z výpovede svedkyne-poškodenej mal. I.B. zo dňa 28.02.2021, na ktorú nadväzujú výpovede ďalších svedkov - osôb mladších ako XX rokov, a to J. L., H. H. a V. G., ako aj nepriamej svedkyne A. L. a svedkyne-poškodenej H. L., ktoré boli zabezpečené počas prípravného konania. R. mal. I.B., ktorá je v tejto trestnej veci poškodená, popísala správanie obvineného, ktoré podľa úvahy súdu napĺňa znaky zločinu sexuálneho násillia podľa § X00 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., spáchaného na dieťaťi ako chránenej osobe, pre ktorý bola na osobu S. R. podaná obžaloba. Odhliadnuc od uvedeného krajský súd poukazuje na listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v trestnom spise, najmä na skutočnosti týkajúce sa skutku uvedené v správe Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Brezne zo dňa 07.05.2021, záznam o vykonanej dychovej skúške s pozitívnym výsledkom na prítomnosť alkoholu v jeho dychu obžalovaného, ako aj odpis z K. trestov SR a ústrednej evidencie priestupkov MV SR na osobu obžalovaného. Dôvodnosť trestného stíhania obžalovaného podporujú aj závery znaleckého dokazovania, ktoré dostatočne pre rozhodnutie o väzbe obžalovaného vyhodnotil okresný súd vo svojom rozhodnutí.

I keď obhajoba poukazuje na to, že pri následných výpovediach svedkyne-poškodenej H. L. a svedka J., L. st., nar. XX.XX.XXXX, ktorí sú nepriamymi svedkami skutku, došlo k zmenám opisovaných skutočností, k rozporom vo vzťahu k pôvodne vypovedaným skutočnostiam, podľa úvahy súdu zostala miera dôvodnosti podozrenia zo spáchania trestnej činnosti obžalovaným dostatočná aj pre súčasné štádium trestného konania, a to s poukazom na vyššie označené a skôr vykonané dôkazy.

Zároveň od posledného rozhodnutia súdu o väzbe nedošlo k zmene dôkaznej situácie v jeho prospech v takej miere, ktorá by spochybnila opodstatnenosť dôvodov väzby podľa ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Naďalej trvá dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, čím je splnený druhý zákonný predpoklad pre jeho väzbu. V tomto smere krajský súd poukazuje na povahu a okolnosti trestnej činnosti, ako aj osobu obžalovaného, ktorý už bol v minulosti priestupkovo prejednávaný pre obdobnú protiprávnu činnosť voči totožnej osobe - maloletej I.B. Z vykonaných dôkazov je zjavné, že k poškodenej mal. I.B. sa správa dlhodobo neprimerane, jeho správanie bolo samotnou maloletou ako aj jej okolím vnímané ako obťažujúce a mali pocit ohrozenia mal I.B. v sexuálnej oblasti. Skutok šetrený v priestupkovom konaní nasvedčuje tomu, že obvinený je na osobu maloletej I.B. neprirodzene fixovaný, vyhľadáva jej prítomnosť, dokonca má žiarliť na jej kamarátov, s ktorými trávi čas. V kontexte jeho správania v minulosti, keď bolo prejednávané podozrenie z prejavov sexuálneho násillia verbálnou formou, ako aj s poukazom na dôvodnosť jeho trestného stíhania v tejto trestnej veci, keď sa na totožnej poškodenej maloletej osobe mal dopustiť zločinu sexuálnej povahy, sú založené dôvody jeho preventívnej väzby. Ako už krajský súd poukázal vo svojom predošlom rozhodnutí, obvinený pravidelne konzumuje alkohol, pod vplyvom ktorého môže v jeho konaní absentovať samoregulácia správania v zmysle dodržiavania morálnych noriem. Uvedené okolnosti naďalej rozhodne svedčia pre trvanie dôvodov preventívnej väzby obvineného.

V danom prípade boli splnené aj formálne podmienky rozhodovania o väzbe vrátane dodržania postupu podľa § 79 ods. 3 Tr. por., pričom doterajšia dĺžka trvania väzby obžalovaného zodpovedná zákonnému ustanoveniu § 76 Tr. por.

Krajský súd opätovne skúmal, či účel väzby nemožno dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. V tejto súvislosti krajský súd dospel k záveru, že v danom štádiu konania účel preventívnej väzby obžalovaného nie je možné účel preventívnej väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka, a to s ohľadom na povahu prejednávaného prípadu, prihliadajúc na charakter a okolnosti žalovanej trestnej činnosti, ako aj s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý spôsobom doterajšieho života nedáva záruku, že by podmienky probačného dohľadu dodržiaval, a to ani za použitia technických prostriedkov podľa § 82 ods. 4 Tr. poriadku.

Preto krajský súd považoval za správny postup samosudcu okresného súdu, ktorý alternatívny inštitút podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nepovažoval za dostatočný pre nahradenie účelu preventívnej väzby a napadnutým uznesením žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.